

SKARBY JESIENI

BOŻENA PAŹDZIO
MAGDALENA KLABACHA-LICA
WIOLETTA MAJEWSKA
RENATA PAŹDZIO

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania wychowania przedszkolnego

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik
Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig
Maria Ferenc
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat zajęć

Skarby jesieni

Temat kompleksowy

Jesień wokół nas

Adresaci zajęć

3-latki, ogólnodostępne, w tym dzieci ze SPE – dzieci słabowidzące

Etap edukacyjny

wychowanie przedszkolne

Miejsce i czas realizacji zajęć

przedszkole, 15 minut (z możliwością wydłużenia)

Cel ogólny

wspieranie aktywności dziecka podnoszącej poziom wielozmysłowego rozwoju psychomotorycznego i społeczno-emocjonalnego.

Cele operacyjne

Wiadomości: dziecko zna sposób dzielenia wyrazów na sylaby; reaguje na polecenia; zna pojęcia przyrodnicze związane z jesienią; zna urządzenia cyfrowe (tablica interaktywna); zna sposoby wykorzystania materiałów przyrodniczych w zabawie; zna reguły wspólnej zabawy; wie, że z pomocą dotyku może określić swoje odczucia; zna sposoby segregowania.

Umiejętności: dziecko dokonuje syntezy wyrazów dwusylabowych; nazywa skarb jesieni; korzysta z technologii cyfrowych i gra na tablicy interaktywnej; eksperymentuje materiałem przyrodniczym i tworzy ścieżkę sensoryczną; nazywa swoje wrażenia dotykowe; segreguje przedmioty.

Postawy: dziecko jest twórcze, aktywne; jest zainteresowane nowymi technologiami; wyraża szacunek do przyrody; jest świadome swoich zmysłów, emocji.

Środki dydaktyczne

skarby jesieni: liście, mech, piasek, orzechy, kasztany, żołędzie, kartoniki po butach, pocięte obrazki, koszyki, lupa, worek.

Zastosowanie narzędzi ICT

tablica interaktywna, gra multimedialna

Formy pracy

grupowa, indywidualna

Metody/techniki pracy

oglądowa (obserwacja przyrodnicza), cyfrowa, zrozumieć świat głosek i liter, polisensoryczna, słowna (rozmowa, wyjaśnienia)/techniki: ekspresji artystycznej, doświadczeń poszukujących.

Opis przebiegu zajęć

Część wstępna

1. Zabawa interaktywna „Leśne skarby”. Dzieci poznają zasady gry i z wyświetlanych obrazków (na tablicy interaktywnej) wybierają tylko te, które kojarzą im się z jesienią. Dziecko słabowidzące pracuje na przyciemnionym ekranie.

Część główna

2. Rozsypanki obrazkowe. Nauczyciel rozkłada przed dziećmi pocięte obrazki (przedstawiające szyszki, kasztany, listki, drzewa, deszczyk). Pierwsza część obrazka znajduje się u nauczyciela. Nauczyciel kładzie ją przed dzieckiem, jednocześnie podając pierwszą sylabę wyrazu. Dzieci odszukują wśród rozsypanych fragmentów brakujący element obrazka, dokładają jego część, jednocześnie wypowiadając drugą sylabę wyrazu. Wspólnie tworzą nazwę obrazka. Dziecko słabowidzące wykorzystuje duże formaty obrazków.
3. Zabawa dydaktyczno-manipulacyjna „Leśne skarby”. Dzieci segregują do koszyków (rozłożone na stole) zebrane i wysuszone wcześniej skarby jesieni. Dotykają ich dłońmi, mówią o swoich wrażeniach dotykowych (ciepłe, zimne, szorstkie itp.) Dziecko słabowidzące wykorzystuje duże okazy.
4. Zabawa „Ścieżka w lesie”. Dzieci konstruują ścieżkę sensoryczną. Do kartoników po butach wsypują posegregowane skarby jesieni i ustawiają je jeden za drugim, tak, aby tworzyły ścieżkę. Chętne przedszkolaki pokonują na boso ścieżkę, przechodząc z kartonika do kartonika. Mówią o swoich odczuciach (przyjemne, nieprzyjemne itp.) . Dziecko słabowidzące przy przejściu przez ścieżkę jest zabezpieczane przez nauczyciela.

Część końcowa

5. Zabawa ruchowa „Idziemy na spacer”. Dzieci naśladują spacer, maszerując po okręgu, przeskakują obunóż kałuże, robią długie kroki, omijając gałęzie itp. Dziecko słabowidzące jest zabezpieczane przez nauczyciela.

Podsumowanie zajęć

Dzieci udzielają odpowiedzi na pytania: „Jakie skarby dostajemy od jesieni?”, „Dlaczego lubimy jesień?”

Komentarz metodyczny

Nauczyciel na bieżąco przekazuje dziecku informację zwrotną poprzez wskazanie, co dziecko robi dobrze, co i jak wymaga poprawy. W przypadku stymulacji, rozwijania, usprawniania funkcji psychomotorycznych nauczyciel włącza do zajęć cele terapeutyczne. Etapy zajęć powiązane są z kształtowaniem kompetencji kluczowych w zakresie rozumienia i tworzenia informacji, kompetencji matematycznych oraz kompetencji w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii, kompetencji cyfrowych, kompetencji osobistych, społecznych i w zakresie umiejętności uczenia się.

Ogólne wskazania do pracy z dzieckiem słabowidzącym (szczegółowe wskazania co do dostosowania metod/technik/form/warunków/organizacji pracy do indywidualnych możliwości dziecka zawarte są w IPET) – w razie potrzeby nauczyciel przebywa w otoczeniu dziecka, nazywa to, co się dzieje wokół dziecka. Sygnalizuje, co wydarzy się za chwilę, prowadzi dziecko podczas zabaw. Nauczyciel informuje dziecko o zmianach w topografii sali. Wykorzystuje odpowiednie środki dydaktyczne – duże formaty obrazków, duże okazy darów jesieni.